

in een overname. Het Oranjegevoel werd daarbij in eerste instantie niet expliciet uitgespeeld. De onderneming noemde het bod veel te laag en sprak over verlies van werkgelegenheid en vertrek van kennis uit Nederland.

Het was president-commissaris Burgmans die in een interview AkzoNobel stevig neerzette als een Europees bedrijf tegenover de opkopers uit Amerika. Dat Akzo buiten Europa groter is dan daarbinnen bleef onvermeld.

De overnamepoging van AkzoNobel was blijkbaar de druppel voor bestuurlijk Nederland om zich te laten horen. Beroepscommissarissen als Jan Hommen en Hans Wijers en bestuurders als Peter Wennink (ASML) pleitten – niet geheel gespeend van eigen belang – voor betere bescherming van Nederlandse bedrijven, eventueel met steun vanuit Den Haag.

Waar nationale sentimenten in het geding komen, is het moeilijk om te overtuigen met argumenten. Dat in Nederland de laatste tien jaar geen enkel bedrijf is verkocht via een vijandige overname is zo'n argument. Misschien dat beleggers lering moeten trekken uit de woorden van PostNL-ceo Herna Verhagen, die terugkeek op de overnamepogingen van bpost. "Iedereen weet dat de politiek in Europese postbedrijven een belangrijke stakeholder is. Voor sommigen zal dat door deze kwestie extra duidelijk zijn geworden." Met andere woorden, aandeelhouders van postbedrijven moeten niet denken dat deze bedrijven zo maar te koop zijn en daarmee rekening houden bij hun beleggingsbeslissingen. Misschien geldt dit inmiddels voor veel meer beursgenoteerde bedrijven in Nederland.

Buitenlandse iconen in Nederlandse handen

Nederlandse bedrijven hebben afgelopen jaren een behoorlijk aantal buitenlandse iconen opgekocht. Een paar voorbeelden.

MARMITE

Van afval bij het brouwen van bier tot een ongekend populair broodbeleg. Dat is Marmite, de zwarte, zoute kruidenpasta, even Brits is als de rode dubbeldeksbus en fish and chips. In 1902 werd de eerste Marmite geproduceerd, 98 jaar later kwam het merk in handen van Unilever. Na de Brexit ontstond tumult over Marmite toen supermarktketen Tesco het aanbod van het product beperkte.

ICI

Imperial Chemical Industries (ICI), ontstaan uit een fusie in 1926, was lange tijd dé graadmeter van de Britse industrie. Als het slecht ging met ICI, de grootste producent van het eiland, dan ging het slecht met de economie – en andersom. In 2008 nam AkzoNobel het Britse concern over voor ruim 10 miljard euro en verkocht meteen onderdelen door aan het Duitse Henkel.

DELHAIZE

De eerste supermarkt op het oude continent werd in 1957 door Delhaize geopend in Brussel. De toonaangevende Belgische supermarktketen

– bijna 800 vestigingen in België en ook aanwezig in vijf andere landen – zou dit jaar zijn 150ste verjaardag als zelfstandig bedrijf vieren. Dat jubileum werd net niet gehaald. Ahold nam Delhaize vorig jaar over in wat officieel een fusie moet heten.

HEINEKEN

Bier is bij uitstek een product dat appelleert aan de nationale trots, mede door de grote marketing- uitgaven op het gebied van sport. Des te opvallender dat Heineken, als brouwer uit een klein land, zoveel nationale iconen heeft weten op te kopen in de loop der jaren. Na het Britse Scottish and Newcastle in 2008 (samen met Carlsberg) en Femsa uit Mexico (onder meer: Corona) in 2010 werd Asia Pacific Breweries ingelijfd, bekend van het in Azië populaire Tiger Beer. Zelf is Heineken vrijwel niet over te nemen vanwege een kunstmatige constructie met houdstermaatschappij Heineken Holding, waardoor de familie Heineken steeds de zeggenschap houdt, ondanks een economisch belang dat inmiddels veel kleiner is dan 50 procent.

